

Умният ром

Имало едно време един ром и една ромка. Те си имали един син. Били много бедни и, за да се прехранват, ромът отивал на близката река да лови риба, а жена му си седяла у тях със сина им и цял ден плетяла на хората. Един ден бащата се разболял и не след дълго се поминал. Останали мајката и синът сами в колибата и нямало кой да се грижи за тях. Затова, ще - не ще, трябвало синът да поеме работата на баща си.

Един ден, като се връщал от реката с наловената риба, минал покрай царския дворец. Там видял доуката на принцесата и тя го запитала:

- Къде си се запътил, момко?
- Младият ром отговорил:
- Бях за риба и сега се чудя къде да я продам.
- Ако ми дадеш тази риба без пари - предложила доуката - аз ти обещавам да видиш принцесата гола до кръста.

Нашият ром се позамислил дали да даде рибата без пари и какво ще занесе на старата си мајка, но много му се искало да види принцесата гола. Чудил се, чудил се и накрая се съгласил. Завела го доуката в покоите на принцесата и тя му се показвала до кръста, а той дал рибата. Отишъл си младият ром въкъщи и казал на мајка си, че този ден не можал нищо да улови.

На другия деннак взел въдицата и тръгнал към реката. Уловил много риба и решил да се върне по-бързо въкъщи и да зарадва старата си мајка. Пътят му отново минавал край царския дворец. Доуката на принцесата

отново го спряла и му предложила да ѝ даде рибата бесплатно, а в замяна на това - ромът да види принцесата чисто гола. Младият ром се съблазnil от предложението на доуката и подарил рибата. Този път видял царската дъщеря чисто гола. Тя имала златно косъмче на дясната си гърда, а на лявата - имала сребърно косъмче. Нашият ром се върнал въкъщи так с празни ръце.

Не се минало дълго време и царят разгласил из цялото царство, че ще даде половината от него и дъщеря си за жена на този, който познае какви белези има царската дъщеря на гърдите си. Ако не познаел, щял да загуби главата си.

Извали от близо и далеко принцове, благородници и обикновени младежи, но всички загубили главите си. Младият ром решил и той да опита късмета си. Отишъл при царя и му казал:

- Царло честити, аз знам какви белези има принцесата!
- Царят му отговорил:
- Мнозина принцове и благородници не познаха и се разделиха с главите си, та ти ли, циганино, ще познаеш! Ала щом толкова настояваш, какви каквото имаш за казване. Ако обаче не отгатнеш - ще останеш без глава!
- Добре, господарло! Принцесата има златно ко-

